

en lånegrænse på 60 pct., og det vil forringe vilkårene for landmændene. Derfor har det været afgørende for Venstre, at vi i udvalgsarbejdet prøvede at få mere viden om, hvad konsekvenserne ville være: Ville der komme nogle indlåsningskonsekvenser ved tynde obligationsserier, osv. osv.? Det har vi ikke fået helt klart styr på endnu, og fru Kirsten Jacobsen ved jo også, at realkreditloven skal ændres, hvis vi skal arbejde med nogle andre lånegrænser.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg kunne høre på hr. Jens Hald Madsen, at jeg selvfølgelig ikke tog fejl, når jeg mente, at hr. Jens Hald Madsen kender realkreditloven udmærket, for det benyttede han sig fint af ved at tale om noget andet.

Det handler jo om, at de økonomiske konsekvenser, som Venstre ikke er i stand til at overskue i dag, var Venstre i hvert fald delvis i stand til at overskue den 21. maj, da udvalget afgav betænkning. Venstre skriver jo i sit betænkning bidrag, at man vil lave en delvis liberalisering af loven ved at hæve den nuværende grænse mellem enheds- og tolagsbelåning fra 45 pct. til 60 pct., og så er der jo kun de sidste 10 pct. tilbage.

Men det, der er sket, og det, der vel nok er sandheden, er, at da betækningsbidraget var skrevet, fandt Venstre ud af, at det ville være værre end at stemme for forslaget i dets oprindelige form, for nu ville det være helt sikkert, at DLR i hvert fald ikke kunne fortsætte. Men i stedet for at indrømme det skriver man denne skolestil, som er så morsom, fordi argumenterne er helt, helt anderledes. Og hr. Jens Hald Madsens tale var endnu mere anderledes end tillægsbetænkningen, for nu er det indlåsningseffekten, man taler om, så nu er vi tilbage ved førstebehandlingen. Vi har fået utallige svar på spørgsmål om det punkt, det var vi for længst færdige med den 21. maj.

Men lad mig slutte med at sige, at jeg kan konstatere, at de liberale partiers tale om, at man er imod monopoler, holder kun, til man skal trykke på knapperne. Så finder man nogle begrundelser for, hvorfor liberalismen alligevel skal forblive i lommen, og det tager vi til efterretning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget forkastedes, idet 6 (FP og DF) stemte for, 101 (S, V, KF, SF, RV, EL og CD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 232: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Af Aage Frandsen (SF) m.fl.

(Fremsat 9/4 96. Første behandling 17/4 96. Betænkning 23/5 96. Anden behandling 28/5 96. Tillægsbetænkning 29/5 96).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten har stillet et ændringsforslag, som forringer SF's forslag, selv om vi synes, SF har stillet et udmærket forslag. Men det er ment som en udstrakt hånd til regeringen, et tilbud om en sikker sti, så den kan liste sig ud af det hjørne, den har malet sig op i.

Der er ingen – heller ikke regeringen – der synes, det er fornuftigt, at mennesker, der forsøger at gennemføre en uddannelse om aftenen, samtidig med at de har et fuldtidsarbejde, bliver tvunget til at vælge mellem at droppe uddannelsen eller at miste både løn og dagpenge, hvis de f.eks. bliver sæsonfyret. Der er ingen, der synes, at netop den gruppe, som i et og alt opfylder alle de krav, systemet stiller om flid, arbejdsomhed, god vilje og initiativ til at videreuddanne sig, skal rammes på brødet. Jeg er derfor meget spændt på, hvor stærkt regeringspartierne medlemmer i grunden ryster på hånden, når der skal stemmes om lovforslaget, som de efter det sidste forlydende alligevel vil stemme imod.